Poznań, dnia 30 marca 1948 r.

POZNAŃSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 8

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY

102

ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 11 marca 1948 r.

o obowiązku pielęgnowania plantacji wiklinowych.

Na podstawie art. 108 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej w brzmieniu nadanym mu obwieszczeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 sierpnia 1936 r. (Dz U R. P. Nr 80, poz. 555) zgodnie z art. 2, 3, 8 i 9 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) w brzmieniu ustalonym w art. 3. rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) i w art. 1 ust. z dnia 16 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131) oraz § 1 rozp. Ministra Rolnictwa i Reform Roln. z dnia 10 maja 1939 r. o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr, 47, poz. 302) i wskazaniami Stacji Ochrony Roślin zarządzam co następuje:

§ 1.

Wprowadza się obowiązek pielęgnowania plantacyj wiklinowych na terenie następujących powiatów: Gniezno, Gorzów, Jarocin, Kościan, Krotoszyn, Leszno, Międzychód, Międzyrzecz, Nowy Tomyśl, Oborniki, Ostrów, Rawicz, Skwierzyna, Śrem, Środa, Sulęcin, Świebodzin, Szamotuły, Wolsztyn, Września i Zielona Góra.

§ 2.

Przez termin „pielęgnowanie" rozumie się:

a) walkę z chwastami, a przede wszystkim z tymi, których rozmnożenie się zagraża wegetacji wikliny jak: perz, oset, nawłoć kanadyjska — lub też obniża wartość towaru handlowego — powój i kanianka;

b) racjonalne wycinanie wikliny, które odbywać się winno co roku od listopada do lutego włącznie — z wyjątkiem plantacyj wikliny odmiany „konopianka", o ile odmiana ta jest produkowana na tzw. kije wiklinowe;

c) walkę ze szkodnikami ze świata owadów (pryszczarki, pieniki, krytoryjec olchowiec), która winna być prowadzona drogą corocznego wypalania plantacyj.

Wypalanie należy wykonywać w sposób następujący:

Po wycięciu i usunięciu wikliny z plantacyj należy tę ostatnią nawieźć łatwopalnym materiałem, jak: słomą, drobnym chróstem, igliwiem itp. Materiał ten należy dokładnie i zwarcie rozrzucić po całym terenie plantacyj z nastaniem wiosny, gdy pojawią się pierwsze związki młodych pędów — następuje zwykle w drugiej połowie kwietnia — zapala się od tej strony od której wieje wiatr, dla lepszego podsycania ognia.

Wypalanie należy rozpocząć w godzinach przedpołudniowych, aby plantacja została całkowicie wypalona przed nastaniem nocy.

W czasie trwania ognia nadzorować go powinno kilku ludzi, w celu niedopuszczenia do przerzucenia się ognia z plantacji na sąsiednie tereny, co może spowodować pożary.

Przy bardzo silnym wietrze nie wolno wypalać plantacji. Termin wypalania ustala corocznie powiatowy referent ochrony roślin wespół z Polskim Związkiem Plantatorów Wikliny.

§ 3.

Obowiązek pielęgnacji plantacyj wiklinowych ciąży na posiadaczach wzgl. użytkownikach gruntów, na których znajdują się plantacje wikliny.

§ 4.

1. Nadzór nad wykonaniem obowiązku pielęgnacji plantacyj wiklinowych sprawują Starostowie Powiatowi i wyznaczony przez nich personel.
2. Starostowie Powiatowi wydadzą niezwłocznie zarządzenie co do wykonywania czynności związanych z pielęgnacją plantacyj wiklinowych.

§ 5.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń w myśl cytowanego na wstępie rozp. Prez. R. P. z dnia 19. 11. 1927 r. będą karani w trybie postępowania karno-administracyjnego aresztem do sześciu tygodni i grzywną od 100 do 100.000 zł, lub jedną z tych kar (dekret z dnia 16. 11. 1945 r.) o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312).

§ 6.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

103
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO

z dnia 11 marca 1948 r.

w sprawie tępienia płaszczyńca burakowca.

Na podstawie art. 108 pkt. 6 rozp. P. R. z dnia 19 stycznia 1928 r. o org. i zakresie działania władz adm. ogólnej w brzmieniu jednolitego tekstu tego rozporządzenia (Dz. U. R. P. Nr 80 z r. 1936 Nr 555) w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 marca 1938 r. „o tępieniu płaszczyńca burakowca" (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 115) i z powołaniem się na opinię Stacji Ochrony Roślin w Poznaniu, zarządzam co następuje:

§ 1.

1. Ustanawia się obowiązek tępienia płaszczyńca burakowca w gminach wiejskich i miejskich, położonych na terenie powiatów: Chodzież, Czarnków, Gniezno, Gostyń, Jarocin, Kalisz, Kępno, Koło, Konin, Kościan, Krotoszyn, Leszno, Międzychód, Mogilno, Nowy Tomyśl, Oborniki, Ostrów, Poznań, Rawicz, Szamotuły, Śrem, Środa, Turek, Wągrowiec, Wolsztyn, Września, Wschowa i Żnin.
2. Do zwalczania tego szkodnika obowiązani są wszyscy użytkowcy gruntów, na których uprawia się buraki cukrowe, pastewne lub czerwone warzywne, jak również mangold i szpinak.

§ 2.

W tym celu:

1. Na gruntach przeznaczonych pod uprawę buraków cukrowych, pastewnych i warzyw-

nych należy przed siewem założyć pasy wzgl. poletka chwytne według wskazówek zawartych w instrukcji, ogłoszonej w Nr 8 Pozn. Dziennika Wojew. z r. 1947.

2. Na tychże gruntach nie wolno dokonywać siewu przed terminem, wyznaczonym przez Starostę Powiatowego w myśl § 4.

§ 3.

Wysadzanie nasienników buraków cukrowych, pastewnych i warzywnych jest dopuszczalne tylko na polach otoczonych pasami chwytnymi, przy czym nasienniki mogą być wysadzane zaraz po założeniu pasów chwytnych. Odnośnie zakładania i zaorywania tych pasów obowiązują przepisy zawarte w § 4.

§ 4.

Starosta Powiatowy na podstawie i z powołaniem się na opinię Stacji Ochrony Roślin wyznacza teminy:

1. założenia pasów wzgl. poletek chwytnych,
2. zaorywania pasów wzgl. poletek chwytnych,
3. dokonania obsiewu gruntów wymienionych w pkt. 2 § 1,
4. wysiewu lub wysadzenia buraków cukrowych, pastewnych i warzywnych w ogrodach, zakładach ogrodniczych, jak również na zagonach lub między innymi płodami.

Terminów wyznaczonych przez Starostę Powiatowego należy ściśle przestrzegać. Niestosujący się do nich podlegają odpowiedzialności karnej, przewidzianej w § 10. Ponadto w razie niezaorania pasów wzgl. poletek chwytnych we właściwym terminie, jak również w razie dokonania obsiewu pól, albo wysiania lub wysadzenia buraków cukrowych, pastewnych lub warzywnych przed terminem podanym, Starosta Powiatowy zarządzi zaoranie pasów wzgl. poletek chwytnych, jak również pól wzgl. ogrodów lub zagonów na koszt i niebezpieczeństwo użytkowców.

§ 5.

Na pasach wzgl. poletkach chwytnych nie wolno rozrzucać nawozów, lub po nich jeździć, ani w jakikolwiek inny sposób ich niszczyć przed terminem wyznaczonym do zaorania.

§ 6.

1. Przed terminem wyznaczonym do zaorywania pasów wzgl. poletek chwytnych nie wolno wysiewać w polu jak i w ogrodzie szpinaku i mangoldu.
2. Niestosujący się do pkt. 1, niezależnie od odpowiedzialności przewidzianej w § 10, obowiązani są najpóźniej w terminie wyznaczonym do zaorywania pasów wzgl. poletek chwytnych szpinak i mangold zebrać, a ziemię natychmiast po zbiorze głęboko zaorać lub przekopać. Starosta Powiatowy może zarządzić zaoranie tych gruntów na koszt i niebezpieczeństwo użytkowców.

§ 7.

Zwolnieni z obowiązku zakładania pasów wzgl. poletek chwytnych są:

1. Plantujący rośliny wymienione w p. 2 § 1, o ile ogólny obszar przeznaczony pod ich uprawę nie przekracza 0,5 ha.
2. Na terenie gromady — plantujący rośliny wymienione w p. 2 § 1 na obszarze ogólnym do 3 ha, pod warunkiem, że gromada założy na swoim obszarze pasy wzgl. poletka chwytne co najmniej w 4 różnych równomiernie rozrzuconych punktach.
3. Plantatorom wymienionym pod pkt. 1 może Starosta Powiatowy nałożyć obowiązek założenia pasów wzgl. poletek chwytnych.

§ 8.

Wywóz wysadków buraczanych z powiatów wyszczególnionych w § 1 jest dozwolony tylko po uzyskaniu odpowiedniego zezwolenia Stacji Ochrony Roślin.

§ 9.

Przedstawiciele Stacji Ochrony Roślin, a także powołany przez Starostę Powiatowego personel techniczny mają prawo wstępu na pola i ogrody i badania upraw roślin wyszczególnionych w § 1 ust. 2, kontrolowania wszelkich czynności zmierzających do tępienia płaszczyńca burakowca oraz udzielania potrzebnych informacji. Do ich wskazówek należy się stosować.

§ 10.

Winni naruszenia przepisów niniejszego rozporządzenia i wydanych na jego podstawie zarządzeń w myśl rozp. Prezydenta R. P. z dnia 19. 11. 1927 r. będą karani w trybie postępowania karno-administracyjnego aresztem do 6-ciu tygodni i grzywną od 100 do 100.000 zł, lub jedną z tych kar (dekret z dnia 16. 11. 45 r. o podwyższeniu grzywien, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312).

§ 11.

Nadzór nad wykonaniem niniejszego rozporządzenia powierza się władzy administracji ogólnej I. instancji.

§ 12.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a równocześnie znosi rozporządzenie Wojewody Poznańskiego z dnia 8 marca 1947 r. w sprawie tępienia płaszczyńca burakowca.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

104
ROZPORZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
z dnia 15 marca 1948 r.
o ograniczeniu ruchu kołowego w mieście Kępnie.

Na podstawie przepisów art. 108 ust. 1 lit. a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (Dz. U. R. P. Nr 80, poz. 555 z r. 1936) łącznie z art. 5 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656), §§ 3, 33 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26-go czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 611) oraz § 69 rozporządzenia Ministrów: Komunikacji, Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych z dnia 27 października 1937 r. wydanego w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 616), zarządzam co następuje:

§ 1.

(1) Ustanawia się w śródmieściu miasta Kępna jednokierunkowy ruch dla wszelkich pojazdów mechanicznych i konnych na trasie Wrocław—Łódź wzgl. Wrocław—Poznań i odwrotnie.

Jednokierunkowymi ulicami są:

a) w kierunku ruchu Wrocław—Łódź wzgl. Wrocław—Poznań: ul. Kościuszki od ulicy Kościelnej, Rynek strona zachodnia i północna oraz ul. Warszawska,

b) w kierunku ruchu Łódź—Wrocław wzgl. Poznań—Wrocław: ul. Marcinkowskiego do ul. Poniatowskiego, ul. Poniatowskiego na odcinku od ul. Marcinkowskiego do ul. Kościelnej, ul. Kościelną od ul. Poniatowskiego do ul. Kościuszki.

(2) Przepis ust. (1) dotyczy również zwartych oddziałów pieszych..

§ 2.

Winni przekroczenia niniejszego rozporządzenia karani będą w myśl postanowień działu IV. ustawy z dnia 7 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 656) o przepisach porządkowych na drogach publicznych w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 18, poz. 151).

§ 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 25 marca 1948 r.

Wojewoda:
w z.
(—) Mgr Józef Szłapczyński,
Wicewojewoda.

105
ZARZĄDZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
z dnia 15 marca 1948 r.
w sprawie roków urzędowych.
(Nr O. Org. II-4c/2/47.)

W wykazie roków urzędowych oraz spraw, które winny być załatwiane w czasie roków, stanowiącym załącznik do zarządzenia mego z dnia 27. 10. 1947 r. (Pozn. Dz. Wojew. Nr 29, poz. 332) wprowadza się następujące zmiany:

1. Wieleń n/N. pow. Czarnków — skreśla się całkowicie punkt c),
2. Zmienia się terminy roków urzędowych w nast. miejscowościach:
   Strzelno, pow. Mogilno — na pierwszy poniedziałek każdego miesiąca;
   Pobiedziska, pow. Poznań — na 10-go każdego miesiąca;
   Swarzędz, pow. Poznań — na 12-go każdego miesiąca;
   Stęszew, pow. Poznań — na 14-go każdego miesiąca.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

106
OBWIESZCZENIE WOJEWODY POZNAŃSKIEGO
z dnia 23 marca 1948 r.
o powierzeniu prezydentom miast: Gorzowa Wlkp. i Piły funkcji władz powiatowych rządowej administracji ogólnej.

Zgodnie z zarządzeniem Ministra Ziem Odzyskanych (Monitor Polski z dnia 28 lutego 1948 r. Nr 24, poz. 96), oraz uchwałą Rady Państwa i przepisem art. 29 dekretu z dnia 23 listopada 1944 r. o organizacji i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. Ust. R. P. Nr 14, poz. 74) podaję do wiadomości, że wszystkie funkcje władz powiatowych rządowej administracji ogólnej (Starostów Grodzkich) w obrębie granic miast Gorzowa Wlkp. i Piły przekazane zostały z dniem 1 kwietnia 1948 r. Prezydentom miast Gorzowa Wlkp. i Piły i od tej daty wszystkie sprawy z terenu miasta, należące do zakresu działania powiatowych władz administracji ogólnej winny być według właściwości terytorialnej kierowane do Zarządów Miejskich wyżej wspomnianych miast.

Wszelkie sprawy z zakresu czynności Starosty Grodzkiego załatwiane będą przez Prezydentów wyszczególnionych powyżej miast

poprzez odnośne Wydziały Zarządu Miejskiego.

Wojewoda:
(—) Brzeziński.

107

ZARZĄDZENIE NACZELNIKA OKRĘGU ADMINISTRACJI MIAR W ŁODZI

z dnia 6 marca 1948 r.

w sprawie publicznych zbiórek legalizacyjnych w roku 1948 w powiatach: kaliskim, kolskim i konińskim.

Na mocy art. 20 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr 72, poz. 661, 1928) i art. 10 Statutu Urzędów Miar (Dz. U. R. P. 1919 r. Nr 74, poz. 429) oraz w myśl art. 12 powołanego dekretu, zarządzam w r. 1948 publiczne zbiórki legalizacyjne w powiatach: kaliskim, kolskim i konińskim w celu następczej legalizacji narzędzi mierniczych według następującego planu:

I. w powiecie kaliskim:

1. w Stawiszynie od dnia 21 czerwca do dnia 24 czerwca 1948 r. dla m. Stawiszyna i gmin: Zbiersk, Kościelce, Brudzew, Pamięcin i Chocz;

2. w Koźminku od dnia 26 czerwca do dnia 30 czerwca 1948 r. dla m. Koźminek i gmin: Koźminek i Strzałków;

3. w Błaszkach od dnia 2 lipca do dnia 6 lipca 1948 r. dla m. Błaszki i gmin: Błaszki, Staw, Iwanowice, Marchwacz i Brzeziny.

II. w powiecie kolskim:

1. w Sompolnie od dnia 16 sierpnia do dnia 20 sierpnia 1948 r. dla osady i gminy Sompolno, Lubityn i Izbica;

2. w Kole od dnia 23 sierpnia do dnia 2-go września 1948 r. dla m. Koło i Dębie i gmin: Chełmno. Karszew, Kościelec, Budzisław, Czołowo i Krzykosy;

3. w Kłodawie od dnia 4 września do dnia 7 września 1948 r. dla m. Kłodawy i gmin: Kłodawa i Drzewce.

III. w powiecie konińskim:

1. w Rychwale od dnia 15 kwietnia do dnia 16 kwietnia 1948 r. dla m. Rychwał;

2. w Koninie od dnia 19 kwietnia do dnia 4 maja 1948 r. dla m. Konina i gmin: Kramsk, Rzgów, Stare Miasto, Wysokie, Brzeźno i Gosławice;

3. w Ślesinie od dnia 7 maja do dnia 10 maja 1948 r. dla m. Ślesina i gmin: Ślesin, Piotrkowiec i Skulska wieś;

4. w Kleczewie od dnia 13 maja do dnia 18 maja 1948 r. dla m. Kleczew i gmin: Kleczew, Kazimierz, Wilcza Góra i Ostrowite;

5. w Golinie od dnia 21 maja do dnia 24 maja 1948 r. dla m. Golina i gm. Golina;

6. w Słupcy od dnia 26 maja do dnia 31-go maja 1948 r. dla m. Słupca i gmin: Młodejewo i Ciążeń;

7. w Pyzdrach od dnia 3 czerwca do dnia 7 czerwca 1948 r. dla m. Pyzdry i gmin: Dłusk i Szymanowice;

8. w Zagorowie od dnia 10 czerwca do dnia 14 czerwca 1948 r. dla m. Zagorów i gmin: Lądek, Trąbczyn i Oleśnica;

9. w Grodzcu od dnia 17 czerwca do dnia 18 czerwca 1948 r. dla gmin: Grodzice i Dąbroszyn.

W myśl art. 20 dekretu o miarach zarządy gminne winny:

1. ogłosić o czasie i miejscu, w którym ma się odbyć zbiórka legalizacyjna dla danej gminy;

2. dostarczyć dla czynności urzędowych bezpłatnie odpowiednie pomieszczenie;

3. okazać wszelką pomoc i współdziałanie urzędnikom legalizacyjnym przy pełnieniu przez nich czynności na terytorium gminy.

Winni stosowania lub przechowywania w obrocie publicznym narzędzi mierniczych nielegalizowanych, nielegalnych lub nierzetelnych, będą karani w myśl art. 23 dekretu o miarach grzywną do zł 10.000,— i aresztem do 6-ciu tygodni lub jedną z tych kar, ponadto w myśl art. 24 dekretu o miarach, nieodpowiadające przepisom narzędzia miernicze ulegną uniezdatnieniu do użytku, zniszczeniu lub konfiskacie bez względu na to, czy stanowią własność skazanego, czy też osoby trzeciej.

Naczelnik Okręgu Administracji Miar:
(—) T. Wierzbiński.

108

ZARZĄDZENIE STAROSTY POW. SULĘCIŃSKIEGO

z dnia 17 marca 1948 r.

dot. tępienia szczurów.

Na podstawie art. 10 pkt. 3 lit. e ustawy z dnia 21. 2. 1935 r. o zapobieganiu chorobom zakaźnym i zwalczaniu (Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 198) i art. 7 rozporządzenia Ministerstwa Opieki Społecznej z dnia 26. 9. 1935 r. o utrzymaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) oraz §§ 1, 3 i 4 rozporządzenia porządkowego Wojewody Poznańskiego z dnia 18. 3. 1931 r. w sprawie tępienia szczurów i myszy (Pozn. Dz. Wojew. Nr 16/31, poz. 276) zarządzam w dniach 22. IV, 23. IV, 24. IV. 1948 r. odszczurzanie powiatu.

Wobec nasilonego rozpowszechnienia się plagi szczurów, wyrządzających olbrzymie straty materialne i powodujących przenoszenie

chorób zakaźnych, do akcji tępienia gryzoni zmuszeni są nie tylko właściciele, dzierżawcy czy administratorzy wszelkich budynków mieszkalnych i gospodarczych, ale i obiekty państwowe, samorządowe, gminne, wojskowe oraz szpitale, magazyny żywnościowe, sklepy spożywcze, hotele, restauracje, piekarnie, masarnie, młyny i inne zakłady przemysłowe.

Obliczenie ilości trutki.

Na każde 100 m^2 powierzchni zabudowanej i 300 m^2 niezabudowanej, należy zakupić i wyłożyć jedno opakowanie trutki z tym, że piekarnie, rzeźnictwa i restauracje odpowiednią ilość więcej. W gminach wiejskich dla gruntów rolniczych, ogrodnictw itd. wyłożyć następujące ilości:

dla grunt.	do	2	ha wyłożyć	1	opakow.	org.
„	„ od	2—5	„	„	2	„	„
„	„ „	5—10	„	„	3	„	„
„	„ „	10—20	„	„	4	„	„
„	„ „	20—50	„	„	6	„	„
„	„ „	50—100	„	„	10	„	„

Aby szczury w okresie tępienia były pozbawione normalnego pożywienia należy na 3 dni przed odszczurzaniem wynieść wzgl. usunąć wszelkie odpadki i śmieci zanieczyszczające posesje.

Sposób i miejsce wykładania trucizn zawarte są w pouczeniach znajdujących się przy każdym opakowaniu oryginalnej tubki.

Sołtysi dotąd praktykowanym sposobem sporządzą listy zakupujących trutki i do dnia 15. 4. 1948 r. listy łącznie z pieniedzmi dostarczą Zarządom Gminnym, które przez upoważnionego przedstawiciela odbiorą trutki w drogerii Kolackiego w Sulecinie.

Winni nie podporządkowania się powyższemu zarządzeniu zostaną na podstawie art. 22 na początku wymienionej ustawy ukarani grzywną do 30.000 zł, które w razie niemożności ściągnięcia zastąpi odpowiednia kara aresztu. Ścisłą kontrolę przeprowadzonego odszczurzania wykonają komisje gminne wspólnie z organami Milicji Obywatelskiej.

Starosta Powiatowy:
(—) M. Szczesny.

109

ZARZĄDZENIE
STAROSTY POWIATOWEGO PILSKIEGO

z dnia 1 lutego 1948 r.

o ustaleniu taryfy maksymalnej najmu koni i samochodów na terenie powiatu pilskiego.

Na podstawie art. 43 i 131 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 7. 6. 1927 r. o prawie przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 468) w brzmieniu ustawy z dnia 10. 3. 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 350) ustalam po wysłuchaniu opinii Zarządów Miejskich i Gminnych w powiecie, oraz Izby Przemysłowo-Handlowej w Poznaniu następującą taryfę:

§ 1.

a) Za przejazd furmanką jednokonną bez względu na ilość osób pobiera się od 1 km 30,— zł;
b) Za przejazd furmanką dwukonną bez względu na ilość osób pobiera się od 1 km 45,— zł.

§ 2.

Taryfa za bagaż:

Bagaż do 25 km wolny od opłaty.
Bagaż powyżej 25 kg do 50 kg . 50,— zł
bagaż od 50 kg do 100 kg . . . 80,— zł
każde dalsze 50 km . . . . . 40,— zł

§ 3.

Każda rozpoczęta godzina liczy się jako pełna.

a) Za prace furmanką jednokonną pobiera się . . . . 120,— zł
b) za pracę furmanką dwukonną pobiera się . . . . 160,— zł

§ 4.

Taryfa za przejazd samochodem:

Za przejazd samochodem pobiera się od 1 km . . . . 30,— zł

§ 5.

Postój:

a) Za pierwsze pół godziny wolny jest od opłaty;
b) za każde dalsze pół godziny 120,— zł;
c) jeżeli postój trwa dłużej niż 4 godz. to stosownie do umowy właściciel samochodu upoważniony jest żądać opłaty wg tej samej ceny za powrót samochodu do miejsca stałego postoju wzgl. do miejsca skąd nastąpił wyjazd.

§ 6.

Wykroczenia przeciw powyższej taryfie podlegają karze przewidzianej w art. 126 prawa przemysłowego.

Niniejsza taryfa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) W. Cegiełka.

110

ZARZĄDZENIE
STAROSTY POW. KROŚNIEŃSKIEGO

z dnia 12 marca 1948 r.

dotyczące zwalczania raka ziemniaczanego.

Na podstawie rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108 poz. 922/27 w brzmieniu ustalonym w art. 3 rozp. Prezy-

denta R. P. z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622/32) i w art. 1 ustawy z dnia 16 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131/37) oraz rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 10 maja 1939 r. o zwalczaniu raka ziemniaczanego (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 301/39) i zarządzenia Wojewody Poznańskiego z dnia 3 stycznia 1948 r. w sprawie obowiązku zwalczania raka ziemniaczanego (Poznański Dziennik Wojewódzki Nr 2, poz. 3 z dnia 14. 1. 1948 r.) zarządzam co następuje:

§ 1.

Jako tereny zarażone rakiem ziemniaczanym ustanawiam:

1. W grom. Nowa Wieś, gmina Wężyska, gospodarstwa: Olejarza Rafała, Opalczyka Michała, Brodakiewicza Leona i Zaręby Witolda.
2. W gromadzie Pław, gm. Dąbie, gospodarstwa: Olenkiewicza Piotra i Gołębiowskiego Stanisława.
3. W grom. Połupin, gm. Dąbie, gospodarstwo Polanin Janiny.
4. W grom. Brzeźnica, gm. Dąbie: gospodarstwo Ocieszy Dominika.
5. W gromadzie Toporów, gm. Toporów: gospodarstwo Korsaka Aleksandra.
6. W gromadzie Dębogóra, gm. Korczyców: gospodarstwa Darowskiego Eugeniusza, Samsona Józefa i Darowskiego Józefa.
7. Gromada Korczyców, gm. Korczyców: gospodarstwo Zaleszczyka Stanisława.
8. W grom. Bytomiec, gm. Korczyców: gospodarstwo Kulika Józefa, Szwarniuka Franciszka i Lemaniuka Wawrzyńca.
9. W grom. Miłów, gm. Korczyców: gospodarstwo Kwiatkowskiego Kazimierza i Flisa Bolesława.
10. W grom. Rybaki, gm. Korczyców: gospodarstwa Fabiszaka Józefa i Romanowskiego Józefa.

§ 2.

Jako tereny zagrożone rakiem ziemniaczanym ustanawiam: pozostałe gospodarstwa położone na terenie gromad: Nowa Wieś, Pław, Połupin, Brzeźnica, Toporów, Dębogóra, Korczyców, Bytomiec, Miłów i Rybaki.

§ 3.

Jako tereny ochronne ustanawiam:
wszystkie gromady położone 5 km od ogniska choroby, a mianowicie: Wężyska, Chojna, Szczypiornik, Połęcko, Gronów, Łagów, Dąbie, Szczawno, Raduszec Stary, Miasto Krosno-Odrzańskie, gromada Zagór Stary, Dąbki, Budynia, Gola, Czyste, Brzezinki, Zagór Nowy, Radomicko, Gęstowiec, Skarbona i Troszka, i zarządzam co następuje:

1. Zakazuję wszelkiego wywozu i przewozu z terenu zarażonego, zagrożonego oraz ochronnego, ziemniaków oraz wszelkich roślin korzeniowych, cebulowych i ich odpadków, chwastów, ziemi i nawozów naturalnych.
2. Sadzenie ziemniaków z tytułu uprawy może nastąpić tylko odmianą ziemniaków wyłącznie uznanych przez Państwowy Instytut Naukowy Gospodarstwa Wiejskiego za odporne na raka ziemniaczanego, w której to sprawie należy się zwrócić do Kierownika Ochrony Roślin przy Zarządzie Powiatowym Związku Samopomocy Chłopskiej w Krośnie Odrzańskim.
3. Ziemniaków zebranych z gruntu zarażonego rakiem ziemniaczanym nie wolno używać do sadzenia, na pokarm zaś i paszę wolno używać jedynie po ugotowaniu, uparowaniu lub upieczeniu (dopuszczalne jest silosowanie), a odpadki po takich ziemniakach winny być spalone lub zakopane na głębokości 0,75 m. Wszelkie odpadki pozostałe na gruncie zarażonym rakiem, po zbiorze ziemniaków winny być na miejscu spalone. Ziemniaków zebranych z gruntu zarażonego rakiem ziemniaczanym nie wolno płukać w wodzie płynącej, w kanałach, stawach i jeziorach. Wodę użytą do płukania takich ziemniaków należy zlewać do specjalnego dołu głębokości co najmniej 0,75 m., wykopanego w odległości nie mniejszej niż 5 m od studni, gnojowni oraz wymienionych wyżej wód. Dół ten następnie winien być odkażony.
4. Wywóz ziemniaków z wyżej wymienionych gromad może nastąpić tylko po uprzednim zbadaniu każdej partii, na które należy przedłożyć odpowiednie zaświadczenie zdrowotności, wystawione przez Stację Ochrony Roślin przy Wojewódzkim Zarządzie Związku Samopomocy Chłopskiej w Poznaniu, na podstawie którego będę wydawał pisemną zgodę.

§ 4.

Kto wykracza przeciw przepisom rozporządzeń wydanych na podstawie art. 3 powołanego na wstępie rozporządzenia Prezydenta R. P. lub przeciwko zarządzeniom wydanym z mocy tych przepisów podlega w trybie administracyjnym karze aresztu do 3 miesięcy lub grzywny do 30.000 zł (dekret z dnia 16. 11. 1945 r. o podwyższeniu grzywień, kar pieniężnych, kar porządkowych oraz nawiązek — Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 312) lub obu tym karom łącznie.

Równocześnie przypominam, że w myśl § 8 podanego na wstępie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych ograniczenia wynikające z §§ 4—7 obowiązują osoby interesowane już od chwili dostrzeżenia przez nie objawów wzbudzających podejrzenie pojawienia się raka ziemniaczanego.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
(—) Bojarski Jan,
Wicestarosta.

111

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIAT. KROŚNIEŃSKIEGO

z dnia 4 marca 1948 r.

w sprawie doręczenia orzeczenia karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozp. Prez. R. P. z dnia 22. 3. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam ob. Michalskiego Henryka z Bytnicy, pow. Krosno Odrzańskie, którego miejsce zamieszkania jest obecnie nieznane, że w Starostwie Powiatowym Krośnieńskim, pokój 23, jest do odebrania orzeczenie karne z dnia 28. 11. 1947 r. Nr K. 10/577/47.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

Starosta Powiatowy:
w z.
(—) Bojarski Jan,
Wicestarosta.

112

OGŁOSZENIE STAROSTY POWIATOWEGO PILSKIEGO

z dnia 23 lutego 1948 r.

w sprawie odebrania nakazu karnego.

Na zasadzie art. 24 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 22. 2. 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 341) zawiadamiam, że w Starostwie Pow. w Pile, pokój Nr 240, jest do odebrania nakaz karny z dnia 22. 9. 1947 r. Nr K. 2/663/47 na nazwisko Buks Mieczysław, zam. ostatnio we Wrocławiu, przy ul. Hubska 37.

Doręczenie uważa się za dokonane w dniu drugiego ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.

p. o. Starosta Powiatowy:
(—) J. Kolenczuk.

113

ZARZĄDZENIE ZARZĄDU MIEJSKIEGO W OSTROWIE

z dnia 19 grudnia 1947 roku

w sprawie przepisów sanitarno-porządkowych.

Na podstawie uchwały Miejskiej Rady Narodowej z dn. 19. 12. 47 powziętej w interesie zdrowia publicznego, a szczególnie w celu zapobiegania chorobom zakaźnym i skutecznego ich zwalczania, zgodnie z artykułem 43 ustęp 1, pkt. h ustawy z dnia 22 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. nr 35, poz. 294) oraz § 9 rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 26. 9. 1935 r. o utrzymywaniu porządku i czystości w miejscach publicznych i niektórych miejscach prywatnych (Dz. U. R. P. Nr 76, poz. 476) łącznie z art. : . 5 i 33 dekretu P. K. W. N. z dn. 23. 11. 44 organiz. i zakresie działania samorządu terytorialnego (Dz. U. R. P. Nr 14 poz 74), wydaje się dla obszaru miasta Ostrowa Wlkp. następujące szczegółowe przepisy sanitarne i Porządkowe.

§ 1.

W rozumieniu niniejszych przepisów:

1. za ulice uważa się chodniki i części jezdni, stanowiącą połowę szerokości ulicy na przestrzeni długości frontu nieruchomości wraz z rynsztokiem i rowami, a przy nieruchomościach, znajdujących się przy placach publicznych, pas szerokości 3 m licząc od krawędzi chodnika lub ściany domu;
2. za miejsca służące do ogólnego użytku ludności względnie do wspólnego użytku najemców uważa się podwórza, urządzenia podwórkowe, bramy, klatki schodowe, zejścia do suteren, piwnic, wspólne korytarze, strychy, ustępy itp.
3. za nieruchomości mieszkalne uważa się nieruchomości zabudowane domami mieszkalnymi, albo przeznaczonymi na cele biurowe, handlowe lub przemysłowe lub domami na cele użyteczności publicznej;
4. za właścicieli nieruchomości mieszkalnych i placów niezabudowanych uważa się osoby, do których w myśl prawa lub umowy należy zarząd tych nieruchomości lub placów;
5. za miesiące letnie uważa się miesiące: kwiecień, maj, czerwiec, lipiec, sierpień, wrzesień, za miesiące zimowe pozostałe miesiące;
6. za sprzątanie ulic uważa się zmiatanie, usuwanie śniegu, błota, wyrywanie trawy wyrastającej między brukiem;
7. za śmiecie uważa się odpadki, papiery, popiół itp.

§ 2.

Miejsca prywatne służące do ogólnego użytku ludności, miejsca w zabudowaniach prywatnych, służące do ogólnego użytku najemców, place niezabudowane oraz ulice winny być stale utrzymane w porządku i czystości.

§ 3.

Czyszczenie ulic i placów chodników, ścieków, szos i dróg) uskutecznia w obrębie miasta Ostrowa Zarząd Miejski. Wysokość opłat oraz plan czyszczenia ustala Zarząd Miejski w ramach istniejących przepisów. Obowiązkiem powyższym nie jest objęte usuwanie śniegu

z chodników jak również posypywanie chodników piaskiem w czasie gołoledzi, który to obowiązek ciąży na właścicielach nieruchomości. Czyszczenie ulic w dzielnicach nie objętych planem czyszczenia przez Zarząd Miejski: właściciele nieruchomości są obowiązani do utrzymania czystości ulic w własnym zakresie.

§ 4.

Powierzchnie podwórz i dziedzińców w nieruchomościach mieszkalnych winny być splanowane i wybrukowane, w szczególności nie może być dziur i wyboi. W każdym podwórzu muszą być urządzone ścieki ze spadem do odprowadzania wód opadowych.

Odpływ wód opadowych winien być dołączony do kanalizacji.

Podwórza, targowiska, zajazdy, stacje postojów autobusowych i dorożek oraz wszelkie zakłady o charakterze użyteczności publicznej winny odpowiadać warunkom przewidzianym w przepisach o urządzeniu i utrzymaniu tych urządzeń.

§ 5.

1. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej powinny być:
   a) śmietniki (zbiornik do śmieci),
   b) ustęp ogólny (ustępy ogólne nie są wymagane, jeżeli w danej nieruchomości znajdują się ustępy prywatne,
   c) urządzenia do trzepania odzieży (w domach jednomieszkaniowych — o ile potrzebne).
2. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej nieskanalizowanej winien znajdować się zlew na nieczystości płynne.
3. W obrębie każdej nieruchomości mieszkalnej, na której znajdują się pomieszczenia przeznaczone dla koni, bydła lub nierogacizny, winny być gnojowniki szczelnie przykryte.

§ 6.

Na terenie każdej posesji, która nie jest połączona miejską siecią wodociągową, winna znajdować się studnia przykryta, ze stałym naczyniem do nabierania wody.

Odległość studni od granicy sąsiada winna wynosić co najmniej 5 m, zaś od obór, stajen, chlewów itp. oraz od gnojowników i dołów ustępowych — co najmniej 10 m.

Studnie wspólne mogą być urządzane na granicy działek. Ocembrowanie studni powinno się wznosić nad poziomem otaczającego terenu co najmniej o 1 metr. Grunt naokoło studni powinien być wybrukowany do odległości 1 m od ocembrowania studni i posiadać spadek zapewniający odpływ od studni.

Każda nowowybudowana studnia winna być zgłoszona w Zarządzie Miejskim w celu zbadania i przydzielenia numeru.

Studnie z wodą zdatną do picia winny posiadać tabliczkę z napisem: „Woda zdatna do picia". Studnie natomiast z wodą niezdatną do picia wzgl. nie używaną do picia — napis: „Woda niezdatna do picia". Tabliczki z numerem względnie z oceną zdatności wody winny być utrzymane w stanie należytym.

§ 7.

1. Śmietnik winien być mocno i szczelnie zbudowany z materiału niepalnego oraz zaopatrzony w ruchomą pokrywkę z imadłem, szczelnie zamykającą otwór do wrzucania śmieci. Otwór do wrzucania śmieci winien być tak urządzony, aby zsypywanie śmieci do zbiornika nie wymagało zbędnego wysiłku.
2. Śmietnik winien być ustawiony w miejscu, umożliwiającym wrzucanie i usuwanie śmieci, a jednocześnie możliwie najbardziej oddalonych od okien lokali mieszkalnych, w których przetwarza się produkty spożywcze — co najmniej o 10 m.

§ 8.

Do śmietników mogą być składane tylko stałe odpadki gospodarcze i zmiotki.

§ 9.

1. Wozy służące do wywożenia śmieci, winny być po obu stronach zaopatrzone w tabliczki z napisem „Wóz do śmieci".
2. Wozy do śmieci nie mogą służyć do przewożenia produktów żywnościowych.

§ 10.

1. Śmietniki winny być opróżniane po napełnieniu do $^2/_3$ pojemności.
2. Wszelkie śmietniki winny być po opróżnieniu czysto wymiecione, ruchome zaś zbiorniki metalowe myte.

§ 11.

1. Śmiecie oraz gruz i ziemia mogą być wywożone i składane do dołów na terenach przez Zarząd Miejski oznaczonych tablicą z napisem „Tu można składać śmieci".
2. Śmiecie winny być układane warstwami do jednego metra, przesypywanymi warstwami gruzu lub ziemi grubości przynajmniej 20 centymetrów.
3. Właściciele placów niezabudowanych, na których znajdują się doły itp. mogą ubiegać się o wywożenie na te place śmieci przez złożenie do zarządu Miejskiego podania.
4. Wydane zezwolenie może być cofnięte w wypadku, gdyby wskutek niedostatecznego przysypywania warstw śmieci warstwami gruzu i ziemi, okoliczni mieszkańcy byli narażeni na przykre wyziewy.

§ 12.

1. W nieruchomościach mieszkalnych skanalizowanych, nieczystości i płynne odpadki ku-

chenne winny być odprowadzane do kanalizacji.

2. Zlewy, znajdujące się w nieruchomościach mieszkalnych nieskanalizowanych winny być zaopatrzone w kratę oraz wodne zamknięcie, które uniemożliwi przedostanie się wyziewów ze zbiorników do mieszkań lub podwórz. Odpływ spod zlewu powinien być odprowadzony albo do dołu kloacznego albo do specjalnego zbiornika lub gnojownika.

3. Zlew winien być codziennie przepłukiwany czystą wodą a krata oczyszczona z zatrzymujących się w niej części stałych.

§ 13.

1. Ustępy oraz urządzenia do zbierania i odprowadzania nieczystości znajdujących się na podwórzach nieruchomości mieszkalnych (ustępy ogólne) winny odpowiadać postanowieniom art. 251 prawa budowlanego (Dz. Ust Nr 23, poz. 202) z późniejszymi zmianami.

2. Ustępy ogólne winny być zamykane na klucz i codziennie zmywane wodą.

§ 14.

1. Ustępy w nieruchomościach skanalizowanych winny być połączone z kanalizacją.

2. Ustępy w nieruchomościach nieskanalizowanych winny być połączone z dołami kloacznymi.

3. Właścicielom i administratorom nieruchomości nie wolno bez koniecznych powodów:
   a) wyłączać urządzenia doprowadzającego wodę do ustępów,
   b) zdejmować i usuwać w całości lub w części urządzeń wodociągowych i kanalizacyjnych oraz ustępowych lub doprowadzać ich do stanu nieużywalności,
   c) utrudniać w jakikolwiek inny sposób korzystanie z wymienionych powyżej urządzeń.

§ 15.

Doły kloaczne winny być szczelnie zamknięte i zaopatrzone w odpowiednią wentylację. Gnojowniki winny być nieprzepuszczalne i szczelnie nakryte.

§ 16.

Nieczystości z dołów kloacznych mogą być wywożone wyłącznie w porze nocnej od godz. 23,00 do 4.00 z rana i natychmiast po wywiezieniu zakopane lub zaorane.

§ 17.

Urządzenia do trzepania odzieży, pościeli, dywanów. kilimów, wycieraczek, zasłon itp. winny być ustawione na podwórzach możliwie jak najdalej od okien mieszkalnych i lokali, w których przetwarzane są produkty spożywcze.

§ 18.

1. Podwórze nieruchomości, sienie, ogólne klatki schodowe, dojście do suteryn i piwnic winny być codziennie oczyszczone (zamiatane) po uprzednim zwilżeniu w takim stopniu, aby nie dopuścić do unoszenia się kurzu.

2. Bramy, sienie i ogólne klatki schodowe winny być przynajmniej do wysokości półtora metra farbą olejną malowane i utrzymane w czystości.

§ 19.

Zarząd Miejski może zakazać trzymanie inwentarza domowego, jak: bydła rogatego, owiec, świń, i drobiu w nieruchomościach, położonych w śródmieściu, o ile po zbadaniu warunków sanitarno-porządkowych danej nieruchomości wykaże się, że jest w danej nieruchomości niewskazane. Kury, gołębie i króliki wolno utrzymywać w niewielkich ilościach, o ile właściciel danej posesji wyrazi na to swą zgodę, muszą one natomiast być umieszczone w odpowiednich pod względem budowlanym i sanitarnym pomieszczeniach i miejscach. Utrzymanie zwierząt, kur, gołębi i królików w mieszkaniach, piwnicach, spiżarniach, chlewach zbudowanych bezpośrednio pod oknami mieszkań, na balkonach, strychach i ogrodach frontowych jest zakazane. Zakaz utrzymywania zwierząt na strychu nie dotyczy gołębi. Powyższy zakaz również nie dotyczy domostw o wyraźnym charakterze gospodarstw wiejskich. W pomieszczeniach przeznaczonych na pobyt koni, bydła lub nierogacizny winny być stosowane urządzenia lub środki uniemożliwiające wylęganie się much oraz wydzielanie się przykrych gazów (woni).

§ 20.

1. Nieczystości z tych pomieszczeń winny być gromadzone w gnojownikach.

2. Zawartość gnojowników musi być usuwana na pola uprawne lub plantacje, albo na tereny na ten cel przeznaczone zgodnie z postanowieniami § 15.

§ 21.

Padlina musi być bezzwłocznie, a najdalej w ciągu 12 godzin oddana do miejscowego zakładu utylizacyjnego.

§ 22.

Czuwanie nad tym, aby miejsca służące do ogólnego użytku ludności względnie do wspólnego użytku najemców utrzymywane były w porządku i czystości, należy do właściciela nieruchomości mieszkalnych i parcel niezabudowanych wzgl. jego zastępcy.

§ 23.

Zaopatrywanie nieruchomości mieszkalnych w urządzenia wskazane w § 5 należy do właścicieli nieruchomości.

§ 24.

Dzwi i otwory piwniczne wychodzące na ulicę względnie podwórze nie mogą być okładane ani zatykane na zewnątrz mierzwą, słomą lub szmatami itp. Okna piwnic należy stale utrzymywać we wzorowej czystości, a świetliki okien piwnicznych nakryć kratami.

§ 25.

Adiacenci rowów odpływowych położonych w obrębie miasta Ostrowa, zobowiązani są rowy na terenie graniczącym z swymi nieruchomościami stale utrzymywać w czystym stanie. W pierwszych dniach miesięcy letnich winny być gruntownie oczyszczone i wyszlamowane.

§ 26.

Na ulicach i placach poza zwykłym czasem targowym nie wolno urządzać miejsc sprzedaży. Specjalne zezwolenie wydaje Zarząd Miejski na pisemną prośbę.

§ 27.

Ulic, placów i alei publicznych nie wolno używać jako miejsc wykonywania procederu lub handlu, w szczególności zakazane jest na ulicach i placach podkuwanie koni.

§ 28.

Zabrania się na ulicach i placach na terenie miasta Ostrowa urządzanie postoju samochodów, wozków (sprzedaż lodów, papierosów, itp.) w odległości mniejszej niż 15 metrów od skrzyżowania ulic.

§ 29.

Zabrania się w ulicach i placach na terenie miasta Ostrowa urządzania popasów koni i innych zwierząt (osobne rozporządzenie).

§ 30.

Urządzenie przedsięwzięć rozrywkowych, wykonywanie muzyki sposobem okrężnym itp. dopuszczone jest jedynie po podwórzach i to tylko za zezwoleniem tut. Zarządu Miejskiego. Wyżej wymienionych przedsięwzięć rozrywkowych wykonywać wolno jedynie za zgodą właściciela odnośnej posesji. Nie wolno wykonywać tego rodzaju przedsięwzięć rozrywkowych w podwórzach urzędów państwowych i samorządowych oraz szkół. Zakazywane jest wykonywanie przedsięwzięć rozrywkowych okrężnych w składach, na ulicach, placach i alejach.

§ 31.

Zwierzęta wolno przepędzać ulicami lub placami miejskimi jedynie powiązane i pod nadzorem odpowiedniej ilości poganiaczy, zapewniających w zupełności, że zwierzęta te nie uszkodzą drzew przydrożnych i innych urządzeń, znajdujących się na ulicy i nie zagrożą bezpieczeństwu. Na chodnikach lub alejach nie wolno w żadnym razie pędzić zwierząt. Zwierząt domowych, w szczególności drobiu nie wolno wypuszczać na ulice i place publiczne.

§ 32.

Porą nocną nie wolno umożliwiać psom wyjście na ulice, właściciele zaś zobowiązani są dopilnować, by psy ich przez nadmierne szczekanie lub wycie nie zakłócały spokoju publicznego. Jako porę nocną uważa się godzinę 22-gą do godziny 6-tej rano. Jeżeli właściciele psów obowiązku tego nie dopilnują, Zarząd Miejski jest upoważniony zarządzić usunięcie psów na koszt opornego właściciela.

§ 33.

Plakatowanie, rozlepianie, rozwieszanie, przybijanie, roznoszenie lub umieszczanie w inny sposób wszelkiego rodzaju obwieszczeń, wezwań, afiszów itp. dozwolone jest tylko po uprzednim zezwoleniu Zarządu Miejskiego. Plakatowanie na nieruchomościach, domach, parkanach itp. jest niedopuszczalne. Wszelkiego rodzaju reklamowanie za pomocą muzyki radiowej lub innej dopuszczalne jest jedynie po uprzednim zezwoleniu Zarządu Miejskiego, który określi bliższe warunki i czas wykonywania reklamy.

§ 34.

Zakazane jest gotowanie smoły na ulicach lub placach publicznych, jak również gaszenie wapna. Wyjątki dopuszczalne są za specjalnym pisemnym zezwoleniem Zarządu Miejskiego.

§ 35.

Doniczki kwiatowe, pudełka i deski na balkonach oraz przed oknami należy tak umieszczać, aby nie mogły spaść, i by woda z nich nie narażała przechodniów na przykrość.

§ 36.

Właściciele nieruchomości, położonych przy ulicach lub zarządzający nimi są zobowiązani oznaczyć swe nieruchomości numerami wyznaczonymi przez Zarząd Miejski.

§ 37.

1. Budynki, bramy, ogrody i podwórza, do których wychodzi się z ulicy, winny być codziennie od godziny 21-szej w porze zimowej, a od godziny 22-giej w porze letniej na klucz zamykane.
2. Właściciele nieruchomości są zobowiązani wszelkie sienie, schody w budynkach, w których mieszczą się mieszkania lub warsztaty, oświetlać dostatecznie światłem od zmroku do czasu zamknięcia wejścia.
3. Właściciele lokali publicznych są zobowiązani umieścić nad wejściem do lokalu latarnie ramienne i oświetlać je z nastaniem zmroku, aż do chwili zamknięcia lokalu, również podczas wieczorów księżycowych. Również są wyżej wymienieni właściciele zobowiązani oświetlać wystarczająco ustępy i pisuary, przeznaczone do użytku publicznego, od nastania zmroku tak długo, dopóki goście znajdują się w lokalu.

§ 38.

Zabrania się:

1. Zanieczyszczanie ulic, trawników, skwerów, fontan, stawów, sadzawek, dróg, placów publicznych, wszelkiego rodzaju przejść dostępnych dla ruchu publicznego, ścieków, ka-

nałów, placów niezabudowanych, przez wyrzucanie śmieci, plucie, załatwianie potrzeb fizjologicznych itp.

2. Zanieczyszczania miejsc, służących do wspólnego użytku najemców śmieciami, pomyjami, plwocinami i wydzielinami, stawianie w ogólnych klatkach schodowych i korytarzach naczyń ze śmieciami lub pomyjami oraz sprzętów domowych, zanieczyszczanie podłóg, ścian, siedzeń w ustępach ogólnych, wymiatania na ulicę śmieci i zmiotków ze sklepów, balkonów i parapetów okiennych jak również wyrzucania lub wylewania odpadków, nieczystości oraz wody z okien i balkonów,
3. składania i rozrzucania śmieci poza zbiornikami,
4. wypełniania wozów śmieci powyżej odachowania,
5. wylewania pomyj i zużytej wody bezpośrednio na podwórze lub ulice,
6. składania wywożonych nieczystości z dołów kloacznych w pobliżu zabudowań mieszkalnych lub w miejscach uczęszczanych przez publiczność,
7. wykładania i wywieszania lub trzepania odzieży na balkonach i w oknach zewnętrznych.

§ 39.

1. Winni przekroczenia niniejszych przepisów podlegają karze aresztu do 3 miesięcy i grzywnie do 3.000 zł lub jednej z tych kar, jeżeli za czyn ten nie grozi surowsza kara.
2. Do orzekania w tych sprawach powołana jest powiatowa władza administracji ogólnej w Ostrowie.

§ 40.

Niezależnie od odpowiedzialności karnej o ile polecenia Zarządu Miejskiego co do usunięcia śmieci lub odpadków z nieruchomości, jak również co do oczyszczania dołów kloacznych oraz zbiorników na pomyje i zużytą wodę nie zostaną wykonane w terminie wyznaczonym przez Zarząd Miejski mogą być zastosowane środki przymusowe (art. 44, 45 do 48 i 49 postępowania przymusowego w administracji).

§ 41.

1. Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Poznańskim Dzienniku Wojewódzkim.
2. Wykonywanie urządzeń, przewidzianych w niniejszych przepisach, winno być dokonane w ciągu 3 miesięcy od wejścia w życie przepisów.

§ 42.

Niniejsze przepisy winny od dnia wejścia w życie znajdować się w posiadaniu każdego właściciela w bramie domu, zaś w miejscu widocznym winny być wywieszone wyciągi z przepisów niniejszych, obejmujących treść §§ 1, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 30, 31, 33, 34, 35, 36.

Prezydium Miejskiej Rady Narod.
w Ostrowie:
(—) K. Niespodziany,
Przewodniczący.

Zarząd Miejski:
(—) I. Zemski.
Burmistrz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

SPROSTOWANIE.

W ogłoszeniu Zarządu Miejskiego w Janowcu z dnia 4 lutego 1948 r. dot. targów wielkich na r. 1948 w Janowcu (Pozn. Dzien. Woj. Nr 5, str. 130) zakradł się błąd, a mianowicie: targi ogólne odbędą się nie w dniu 19. 4. 1948 r. lecz w dniu **15. 4. 1948 r.**

ZAGUBIONE DOKUMENTY

Unieważnia się „zezwolenia na wywóz dwóch ruchomości" do Centralnej Polski, Nr. 038647 i Nr. 038648, wystawionych przez Okręgowy Urząd Likwidacyjny w Gorzowie Wlkp.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Kalisz, na nazwisko Stanisław Bednarek, zamieszkały w Daniszewie, gm. Kościelec, pow. Koło.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Urząd Wojew. Poznański, na nazwisko Jan Łyskawa, zamieszkały w Gnieźnie, Św. Wawrzyńca 13 b, m. 13.

Zagubiono wojskową kartę rejestracyjną, wydaną przez Zarząd Gminny Piotrkowice, na nazwisko Stanisław Jabłoński, zamieszkały: Julia, gm. Piotrkowice, pow. Konin.

Zagubiono kartę rejestracyjną, wydaną przez R.K.U. Konin, na nazwisko Józef Ptak, zamieszkały w Wilczkowie, gm. Niewiesz, pow. Turek.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Urząd Wojew. Poznański, na nazwisko Piotr Lyszczasz, zamieszkały w Poznaniu, ul. Niegolewskich Nr. 7/5.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Okręg. Urząd Samochodowy w Poznaniu, na nazwisko Nawrot Jakób, zamieszkały w Poznaniu, ul. Chociszewskiego Nr. 37a, m. 6.

Zagubono dowód tożsamości konia Nr. 316, wystawiony w roku 1945 przez Zarząd Miejski w Poznaniu, na nazwisko Franciszek Ciszewski, zamieszkały w Poznaniu, przy ul. Szamarzewskiego 54, m. 5.

Zagubiono wojskową kartę rejestracyjną, wydaną przez R. K. U. Konin, na nazwisko Woźniak Stefan, urodzony dnia 23. 8. 1925 r., syn Andrzeja i Anny, zamieszkały w Rozalinie, gm. Dąbroszyn, pow. Konin.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr. 247, wystawiony przez Zarząd Gminny w Jaraczewie, na nazwisko Pachura Kazimierz, Zalesie, pow. Jarocin.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr. 858 z opisem: wałach, kary, wystawiony na nazwisko Józef Sopniewski, zamieszkały w Kurcewie, poczta Kotlin, pow. Jarocin.

Skradziono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych Nr. 3984, wystawione przez Wojewódzki Urząd Samoch., na nazwisko Igor Botchowilinow, zamieszkały w Krotoszynie, ul. Sienkiewicza 2 a, m. 1.

Zagubiono kartę rejestracyjną R. K. U. Konin, na nazwisko Tadeusz Kołodziejczak, zamieszkały: Wiśniewa, gm. Wilczogóra, pow. Konin.

Zagubiono legitymację służbową Nr. 199, upoważniającą do zniżki kolejowej, wystawioną przez Wydział Powiatowy w Rawiczu, na nazwisko Jan Fengler, zamieszkały w Rawiczu przy ul. Ratuszowej Nr. 7/3.

Zagubiono dwa tymczasowe dowody tożsamości konia oraz poświadczenie zameldowania, wydane przez Zarząd Gminny Smardzewo, wystawione na nazwisko Lachowicz Jan, gromada Karczyn, poczta Smardzewo, pow. Świebodzin.

Zagubiono kartę rejestracyjną R. K. U. na nazwisko Nowak Jan, urodzony 13. 10. 1913 r. w Wiosce, pow. Wolsztyn, zamieszkały w Poznaniu, ul. Rybaki Nr. 10/8.

Zagubiono pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, wystawione przez Wojewódzki Urząd Samochodowy, na nazwisko Guliński Henryk, zamieszkały w Poznaniu, ul. Matejki Nr. 37, m. 1.

Zagubiono wojskowe zaświadczenie rejestracyjne, wydane przez R. K. U. Konin, na nazwisko Rosiński Edward, zamieszkały w Dębnie Królewskim, gm. Czołowo, pow. Koło.

Zagubiono dowód tożsamości konia Nr. 8401, par. 29 z opisem: kasztanka, Nr. 1943 r., wystawiony na nazwisko Andrzej Bednarek, zamieszkały w Witkowie, pow. Gniezno.

Zagubiono legitymacje służbowe, wystawione przez Kom. Wojew. M. O. Poznań, na nazwiska: Adamczyk Władysław KM. Nr. 44338, Małecki Walenty KM. Nr. 44336 i Sobocki Adam KM. Nr. 44487.

WYWOŁANIA PUBLICZNE I ZAPOZWY

26

Zg. 13/48. Stanisława Łakomska zamieszkała w Dzierżążni, powiatu mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Antoniego Łakomskiego, urodzonego 12 stycznia 1890 r. w Gębicach, powiatu mogileńskiego, syna Piotra i Wiktorii z domu Płoszyńska, ostatnio zamieszkałego w Dzierżążni. Według zapodań wnioskodawczyni, wyżej wymieniony został w dniu 16 września 1939 r. przez Niemców zabrany, osadzony w więzieniu w Mogilnie i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Sąd Grodzki wzywa zaginionego, aby w terminie najpóźniej do dnia 27 września 1948 r. godz. 9-ta rano zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 10 marca 1948 r. — Sąd Grodzki.

27

Zg. 11/48. Bronisława Rybicka, zamieszk. w Ostrówku, pow. mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Franciszka Rybickiego, ur. 12. 1. 1903 r. w Kwieciszewie, pow. mogileńskiego, syna Marcina i Augustyny z domu Frąckowiak, robotnika, ostatnio zamieszkałego w Ostrówku. Według zapodań wnioskodawczyni Bronisław Rybicki został w dniu 24 sierpnia 1939 r. powołany do wojska polskiego do Inowrocławia i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Sąd wzywa zaginionego, aby w terminie najpóźniej do dnia 27 września 1948 roku godziny 9-tej przed południem zgłosił się w Sądzie Grodzim w Trzemesznie, w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 19 marca 1948 r. — Sąd Grodzki.

28

Zg. 5/48. Maria Majchrzak, zamieszkała w Słowikowie, powiatu mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego Józefa Majchrzaka, urodzonego 8 lutego 1911 r. w Piastowie, powiat Żnin, syna Piotra i Marianny z domu Kubiak, kawalera, rolnika, ostatnio zamieszkałego w Słowikowie.

Według zapodań wnioskodawczyni, wyżej wymieniony został w dniu 14 sierpnia 1939 r. powołany na ćwiczenia wojskowe do Stołpc, a w wrześniu 1939 r. wcielony do armii regularnej i odtąd wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie do dnia 27 września 1948 r. godz. 9 przed południem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 18 marca 1948 r. — Sąd Grodzki.

29

Nr Zg. 65/47. Stanisława Kawka, zamieszkała w Wylatowie, powiatu mogileńskiego, wniosła o uznanie za zmarłego męża jej Franciszka Kawkę, urodzonego 22 marca 1897 r. w Trzemżalu, powiatu mogileńskiego, syna Józefa i Franciszki z domu Smarzyk, strażnika celnego, ostatnio zamieszkałego w Wylatowie, powiatu mogileńskiego.

Według zapodań wnioskodawczyni, wyżej wymieniony został powołany do wojska do 8 pułku saperów w Toruniu. Dnia 17 września 1939 podczas nalotu niemieckich samolotów został ciężko ranny i od tego czasu wszelki ślad po nim zaginął.

Wzywa się zaginionego, aby w terminie najpóźniej do dnia 15 września 1948 r. godziny 6 przed południem zgłosił się w Sądzie Grodzkim w Trzemesznie, gdyż w przeciwnym razie będzie uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które mogą udzielić wiadomości o zaginionym, aby w terminie powyższym doniosły o nim Sądowi Grodzkiemu w Trzemesznie.

Trzemeszno, dnia 1 marca 1948 r. — Sąd Grodzki.

30

V. Zg. 11/48. Rozalia Kostecka, wdowa z Koninka, powiat Wągrowiec, wniosła o uznanie za zmarłego jej syna Leona Franciszka Kosteckiego, urodzonego 1 kwietnia 1924 roku w Koninku, powiat wągrowiecki, z ojca Józefa Kosteckiego i Rozalii z domu Adamska, syna rolnika, ostatnio zamieszkałego w Koninku, powiat wągrowiecki, który aresztowany w 1942 roku przez żandarmerię niemiecką, przebywał od 1943 r. w obozie koncentracyjnym w Sangerhausen, skąd od stycznia 1942 r. nie dał o sobie żadnego znaku życia.

Wzywa się wyżej wymienionego, aby w terminie trzymiesięcznym od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tutejszym Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Jest obowiązkiem wszystkich osób, które by cośkolwiek o życiu lub śmierci wyżej wymienionego wiedziały, aby o tym doniosły tutejszemu Sądowi.

Wągrowiec, dnia 13 lutego 1948 r. — Sąd. Grodzki.

31

Zg. 117/47. Maria Sobkowiak, z Niemczyna, pow. Wągrowiec, wniosła o uznanie za zmarłego brata swego Franciszka Wosia, urodz. dnia 16. 2. 1901 r. w Łuszczanowie, pow. Jarocin, syna Jana i Marii z d. Kożniacka, ostatnio zam. w Niemczynie. Ostatnią wiadomość otrzymała w roku 1942, że brat jej przebywał w obozie karnym w Dieburg, koło Hessen.

Wzywa się Franciszka Wosia, aby w przeciągu trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosił się w tut. Sądzie, gdyż w przeciwnym razie może być uznany za zmarłego.

Wzywa się wszystkie osoby, które by cośkolwiek o śmierci lub miejscu pobytu wiedziały aby doniosły o tym do tut. Sądu.

Wągrowiec, dnia 4 grudnia 1947 r. — Sąd Grodzki.

32

V. Zg. 137/47. Franciszek Amanowicz, zamieszkały w Kamienicy, powiat Wągrowiec, wniósł jako opiekun małoletnich Mieczysława i Ryszarda Amanowiczów, o uznanie za zmarłą Bronisławę Amanowicz, córkę Stefana i Bolesławy Szatkowskich, urodz. dnia 15 stycznia 1910 r. w Antonówce, powiat Łuck, żonę rolnika ostatnio tam zamieszkała, która zabrana 27. 8. 1941 r. przez ukraińców banderowców zaginęła odtąd bez wieści.

Wzywa się wyżej wymienioną, aby w czasokresie trzech miesięcy od daty niniejszego ogłoszenia zgłosiła się w tutejszym Sądzie, gdyż inaczej może być uznana za zmarłą.

Wszystkie osoby, które by cośkolwiek o życiu lub śmierci wyżej wymienionej wiedziały, są zobowiązane o powyższym donieść do tutejszego Sądu.

Wągrowiec, dnia 13 lutego 1946 r. — Sąd Grodzki.

ZAPISY W REJESTRZE MAJĄTKOWYM

22

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś pod Nr 92, że małżonkowie Radzieja Władysław, rolnik, z Wijowa, pow. Leszno, i Helena z domu Jung, umową notarialną z dnia 30 czerwca 1939 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową, wedle przepisów kodeksu cywilnego, z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Leszno, dnia 10 marca 1948 r. — Sąd Grodzki.

23

W naszym rejestrze małżeńskich praw majątkowych zapisano dziś pod Nr 93, że małżonkowie Hoffmann Teofil Jan, murarz, z Rydzyny-Kłoda, pow. Leszno, i Stanisława z domu Angier, umową notarialną z dnia 8 września 1937 r. ustanowili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Leszno, dnia 10 marca 1948 r. — Sąd Grodzki.

24

R. M. 116. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 116 co następuje:

Kontraktem notarialnym z dnia 30 stycznia 1948 r. ustanowili małżonkowie Klemens i Pelagia z domu Grzyl Góździowie, zam. w Wrzeszczynie, pow. Czarnków, ogólną wspólność majątkowo-małżeńską z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Wieleń n/Not, dnia 16 marca 1948 r — Sąd Grodzki.

25

R. M. 117. Do rejestru małżeńskich praw majątkowych wpisano dziś na stronie 117 co następuje:

Kontraktem notarialnym z dnia 1 czerwca 1939 r. ustanowili małżonkowie Józef i Salomea z domu Maszek Fąferkowie, zam. w Rosku, pow. Czarnków, ogólną wspólność majątkowo-małżeńską z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Wieleń n/Not, dnia 22 marca 1948 r. — Sąd Grodzki.

2.

5 R. M. 2330. W naszym rejestrze prawa majątkowego zapisano dzisiaj pod Nr 2330 R. M., że Bernard Szaj, kołodziej, z Damasławka, i żona jego Władysława z Myszkowskich Szajowa, kontraktem notarialnym z dnia 13 listopada 1945 r. umówili ogólną wspólność majątkową z wykluczeniem dalszego jej trwania po śmierci jednego z małżonków.

Wągrowiec, dnia 29 listopada 1945 r. — Sąd Grodzki.

Prenumeratę należy uiszczać z góry każdego kwartału bez wezwania ze strony Administracji, gdyż rachunków nie wysyła się.

Cena ogłoszeń: Wiersz dwułamowy 45,— zł; zagubione dokumenty pojedynczy wyraz 8,— zł; prenumerata za II kwartał 300,— zł. Cena za pojedynczy egzemplarz. 50,— zł

Adres redakcji i administracji: Poznań, Urząd Wojewódzki, Plac Kolegiacki 17. Konto P. K. O. Nr V4023 Poznański Dziennik Wojewódzki

Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedynczych numerów należy wnieść do Administracji najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru dziennika.

Tłoczono w Drukarni PPZG. Okr. Poł. w Poznaniu, ul. Składowa Nr 3 —. 1110/48

K-50435